

עפ"ת 12026/05/13 - המערער, דוידוביץ ניקולאי נגד המשיבה, מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים
20.1.14

עפ"ת 12026-05-13 דוידוביץ ניקולאי נ' מדינת ישראל

בפני	כב' השופט כמאל סעב
המערער	דוידוביץ ניקולאי
נגד	
המשיבה	מדינת ישראל - ע"י פרקליטות מחוז חיפה - פלילי

למערער טען עו"ד ניר בוכמן

למשיבה טען עו"ד שגב אדלר

פסק דין

לפניי ערעור על גזר דינו של בית המשפט לתעבורה בחיפה, (להלן: "בית משפט לתעבורה"), אשר ניתן על ידי כב' השופט שלמה בנג'ו, ביום 10/03/13, בתיק תת"ע 2391-01-11.

המערער הובא לדין בבית משפט לתעבורה בגין עבירה של נהיגה בשכרות - בניגוד לסעיף 62(3) לפקודת התעבורה (נוסח חדש), התשכ"א - 1961 וכן תקנה 169ב' לתקנות התעבורה, התשכ"א - 1961.

בכתב האישום נטען כי ביום 25/09/10, בשעה 01:20, בכביש 4, עוכב המערער לבדיקה שגרתית ונלקחה ממנו דגימת אוויר נשוף אשר ממנה עלה כי בגופו נמצא ריכוז של 945 מיקרוגרם אלכוהול בכל ליטר אוויר נשוף ועל כן, יוחסה לו עבירה של נהיגה בשכרות.

המערער כפר בעובדות כתב האישום ובית משפט לתעבורה שמע את ראיות הצדדים והחליט ביום 13/11/13 להרשיעו בעבירה שיוחסה לו.

ביום 03/12/13, נשמעו הטיעונים לעונש ובית משפט לתעבורה החליט להפנות את המערער לממונה על עבודות שירות וכן לשירות המבחן.

ביום 10/03/13, שמע בית משפט לתעבורה את השלמת טיעוניהם של הצדדים, קיבל את חוות דעתו של הממונה על

עמוד 1

עבודות שירות והטיל על המערער את העונשים הבאים:

6 חודשי מאסר שירוצו בדרך של עבודות שירות במרכז לטניס - ישראל, 36 חודשי פסילה בפועל, 8 חודשי פסילה על תנאי וזאת למשך 3 שנים, 7 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים וכן קנס בסך 1,500 ₪ שישראלם בחמשה תשלומים.

מכאן הערעור שבפניי.

בא כוח המערער הפנה לפסיקה ולהודעת הערעור.

בא כוח המערער טען כי לא הייתה לו גישה לתסקיר אשר הוגש על ידי שירות המבחן בבימ"ש לתעבורה. מבדיקה שנערכה בנ"ט המשפט, התגלה כי לא התקבל כלל תסקיר מטעם שירות המבחן ומשום מה, לא הופנתה תשומת לב בית משפט לתעבורה לכך לא על ידי המשיבה ולא על ידי המערער.

לאור זאת, ביום 05/06/13, הוריתי לשירות המבחן להגיש תסקיר בעניין המערער.

ביום 02/10/13, התקיים דיון בערעור זה ומדבריו של בא כוח המערער עלה כי המערער לא זומן על ידי שירות המבחן. בא כוח המערער טען כי הוא העביר את הטיפול בעניין זה למזכירתו ע"מ שזו תעביר לשירות המבחן את פרוטוקול בית המשפט דן, אולם הדבר לא נעשה. בא כוח המערער התנצל וביקש זמן קצר להסדיר את העניין. נעתרתי לבקשתו והוריתי לשירות המבחן שוב להגיש את התסקיר בעניינו של המערער.

ביום 17/12/13, התקבל תסקירו של שירות המבחן בו סקר האחרון את עברו של המערער ואת קורות חייו. שירות המבחן טען כי המערער נטל אחריות לביצוע העבירה והביע חרטה על המעשה.

שירות המבחן כתב בחוות דעתו כי לא התרשם שמדובר באדם בעל דפוסים עבריינים מושרשים או בעל דפוסים התמכרותיים ועל כן בא בהמלצה חיובית תוך שהוא ממליץ להשית על המערער צו של"צ בהיקף של 120 שעות וכן להעמידו בצו מבחן למשך 12 חודשים במהלכם ישתלב בתוכנית טיפולית.

בא כוח המערער הפנה לתסקיר החיובי ולהמלצות שירות המבחן. עוד הוסיף וציין כי המערער ביצע כבר חודשיים מעבודות השירות שהוטלו עליו.

בא כוח המערער טען כי המערער מוכן לחלופה שהוצעה על ידי שירות המבחן בדבר עבודות של"צ בהיקף של 120 שעות וזאת בכל מסגרת שתמליץ עליה קצינת המבחן.

בא כוח המשיבה ביקש לדחות את הערעור. לטעמו, תסקיר שירות המבחן אינו חזות הכול. עוד הוסיף כי לדעתו מדובר בעונש סביר ומידתי אשר אינו חורג מרף הענישה המקובל במקרים דומים ועל כן, אין להתערב בו.

בא כוח המשיבה ציין כי העובדה שאין קורבן במקרה שלנו אינה מפחיתה מהעובדה שהמערער נהג כאשר בגופו נמצא ריכוז אלכוהול בשיעור של פי 3 וחצי מהכמות המותרת בחוק; נתון שיש בו כדי להעיד על רמת מסוכנות גבוהה. לטענתו, כמות כזו של אלכוהול מצדיקה מאסר בפועל. לטעמו, בית משפט לתעבורה עשה חסד עם המערער ומאחר ומדובר בעונש מידתי ביקש לדחות את הערעור.

בא כוח המשיבה הפנה אף הוא לפסיקה.

לאחר שעיינתי בגזר דינו של בית משפט לתעבורה, בחוות הדעת של שירות המבחן, בהודעת הערעור ושמעתי את טיעוני הצדדים אני מחליט לדחות את הערעור.

בית משפט עליון כבר עמד על הצורך בהרתעת עבריינים מסוגו של המערער והחובה בנקיטת מדיניות ענישה מחמירה בעבירות של נהיגה בשכרות לשם הרתעת נהגים שמפרים את הוראות החוק וכביטוי לחומרת העבירה ראו רע"פ 2238/09 מוראד נגדי נ' **מדינת ישראל** (ניתנה ביום 12/3/09) והפסיקה שהובאה שם (להלן - "**פס"ד מוראד**") וראו גם רע"פ 5066/09 **ירון אוחיון נגד מדינת ישראל** (ניתן ביום 22/4/10).

כאמור, הלכה היא כי ערכאת הערעור אינה מתערבת בגזר דינה של הערכאה הדיונית אלא במקרים חריגים או כאשר נפלה טעות בגזר הדין או כאשר בנסיבות העניין הייתה סטייה ניכרת ממדיניות הענישה, ולעניין זה ראו רע"פ 2772/11 **מימון נחמני נגד מדינת ישראל** (ניתן ביום 21/3/12); רע"פ 6681/09 **אלחטיב נגד מדינת ישראל** (ניתן ביום 13/1/10); רע"פ 9437/08 **אלגריס נגד מדינת ישראל** (נתן ביום 12/5/09); רע"פ 8704/08 **הייב נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 23/4/09); רע"פ 3091/08 **טרייגר נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 29/1/09); רע"פ 9097/05 **מדינת ישראל נ' ורשילובסקי** (ניתן ביום 3/7/06).

לאחר שנתתי את דעתי לטענות הצדדים לא שוכנעתי כי יש מקום להתערב בעונש שקבע בית משפט לתעבורה, לרבות עונש המאסר בפועל, הגם שהוא מצוי ברף העליון.

העונש שהוטל על המערער אינו חורג באופן ניכר ממדיניות הענישה. אין ספק שגישתו של בית משפט לתעבורה מבטאת את מדיניות הענישה הנכונה ואשר על פיה, מידת העונש נקבעת בהתאם לנסיבות של כל מקרה ומקרה, תוך מתן ביטוי ראוי והולם לכמות האלכוהול שנמצאת בגוף נוהג הרכב. בענייננו, המערער נהג ברכב כשכמות האלכוהול בדמו עולה כמעט פי 4 מהכמות המותרת על פי דין.

ברי לכל בר בי רב, כי לנהיגה בשכרות ותחת השפעת אלכוהול, תרומה משמעותית לאירוע התאונות הרבות והקשות

המתרחשות יום יום, שעה שעה וכי על בית המשפט להרים את תרומתו במלחמה זו, בדרך של הטלת עונשים הולמים.

ביהמ"ש העליון נדרש והתייחס לחומרת הנהיגה בשכרות והביע דעתו בקול רם באומרו כי על בתי המשפט להלחם מלחמת חורמא בתופעה זו, בהא לישנא:

"המסכנת את חיי הציבור ומעידה על התנהגות רשלנית וקלת דעת... בתי המשפט מצווים להרים תרומתם במלחמה בקטל בדרכים ובתופעת הנהיגה בשכרות ההולכת ומתפשטת בקרבנו, ולעשות כל שניתן להרתיע בעונשים חמורים..." - ראו רע"פ 25/04 סויסה נגד מדינת ישראל, (ניתן ביום 28/1/04).

יומר כאן כי לא נעלמה מעיניי המלצת שירות המבחן וכן טענת המערער לפיה גזר דינו של בימ"ש לתעבורה ניתן מבלי שיונח על שולחנו תסקיר קצין מבחן.

באשר לתסקיר שירות המבחן הרי כבר נפסק כי תסקיר אינו חזות הכל, והוא משמש כלי עזר נוסף בבוא בית המשפט לגזור דינו של נאשם:

"שיקוליו של שירות המבחן למבוגרים אינם חופפים בהכרח את שיקוליו של בית המשפט וזאת, בין היתר, מאחר שהוא אינו מופקד על הראייה הכוללת הבוחנת את אלמנט ההרתעה הכללי ונתונים כיוצא באלה". - ראו ע"פ 344/81 מדינת ישראל נ' שחר סגל, פ"ד לה(4) 313, שם בעמ' 318.

ראו גם ע"פ 4792/11 כהן נגד מ"י (ניתן ביום 1/2/12), שם הודגש כי המלצתו של שירות המבחן הינה בגדר המלצה בלבד ואין היא מחייבת את בית המשפט.

לדעתי, בימ"ש לתעבורה התחשב בעת גזירת דינו של המערער בנסיבותיו האישיות ובעברו התעבורתי "הדל", עת הסתפק בהטלת מאסר שירוצה בדרך של עבודות שירות ונמנע מלהטיל עליו מאסר מאחורי סורג ובריח; זאת בשל הנסיבות המחמירות ובהתחשב בשיקולים שבאינטרס הציבורי שידם על הבכורה ובין השאר הערך החברתי המוגן שנפגע מהתנהלות המערער, ערך שיש לתת לו ביטוי בקביעת העונש ההולם.

על יסוד כל האמור לעיל ולמרות שהעונש מצוי ברף העליון של החומרה, עדיין אין מקום להתערב בו ואני מחליט לדחות את הערעור.

הואיל וביום 05/06/13 עוכב ביצוע עונש המאסר בדרך של עבודות שירות לאחר שהמערער כבר הספיק לבצע חודשיים עבודות שירות, יבוטל בזה צו העיכוב והמערער ימשיך לרצות את יתרת עונש המאסר במסגרת עבודות שירות **וזאת ביום 10.2.14 במרכז הטניס - ישראל או במועד ובמקום אחר שיקבע על ידי הממונה.**

המזכירות תמציא לממונה על עבודות שירות עותק מפסק דין זה.

ניתן היום, י"ט שבט תשע"ד, 20 ינואר 2014, במעמד המערער, בא כוחו עו"ד ניר בוכמן ובא כוח המשיבה עו"ד אבי אורזך.